

PRZEMAWIAĆ (3) *vb impf*

e oraz *drugie a jasne*; w *inf* pierwsze *a jasne*; pozostałe formy z tekstów nieoznaczających *å* lub oznaczających niekonsekwentnie.

inf przemawiać (2). ◊ *praes 3 sg* przemawią (1). ◊ [part *praes act* przemawiając.]

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVII w.*

Namawiać do złego; *avertere, avocare, sollicitare Cn (3)* : Solicitator, Tentator, incitator, impulsor – Ten ktori poruża, pobiedza, przemawia. *Calep 989b.*

przemawiać kogo (1): Lambere per translationem, Przemáwiác/ przerádzać kogo. *Mącz 183b.*

a. [Uwodzić, bałamucić kobietę [kogo komu]: Nic nie czynią świeckie stany, Iedno saczają kapłany. Sami błędów wiele mają, Choć też i żony miewają. Hucząc chodzą w cudze domy, Przemawiając inszym żony. *DramStp I 619.*]

b. *Namawiać do porzucenia służby u dotychczasowego pracodawcy i przejścia do namawiającego (1)* : *Zwrot*: »przemawiać sługę« (1): Ktore są grzechy przeciw temu przykazaniu? (–) Zędać nie rządzą żądzą żony albo męża blizne⁸⁰ fwego/ zędać albo przemawiać flugę bliznego twego *SeklKat N2.*

Synonimy: przeradzać, uwodzić, zwodzić.

Formacje współrdzenne cf MOWIĆ.